

Інтерактивна перевірка контрагентів у 50 держреєстрах

СПРОБУВАТИ ПЕРЕВІРКУ НЕГАЙНО

[Головна](#) / [Каталог судових рішень](#) / [Суди Житомирська область](#) / [Житомирський окружний адміністративний суд](#)

Рішення № 72025724, 24.01.2018, Житомирський окружний адміністративний суд

Дата ухвалення	Номер справи	Номер документу	Форма судочинства
24.01.2018	806/2116/17	72025724	Адміністративне

Компанії, зазначені в тексті судового документа

- 1) **ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "КОРОСТИШІВЗЕМІНВЕСТ"**
- 2) **ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ДФС У ЖИТОМИРСЬКІЙ ОБЛАСТІ**

ЖИТОМИРСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

Р І Ш Е Н Н Я

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

24 січня 2018 року м.Житомир справа № 806/2116/17

категорія 8.3

Житомирський окружний адміністративний суд у складі:

головуючого судді Черняхів І.Е.,

секретаря судового засідання Степанчук С.В.,

за участю: представників позивача ОСОБА_1, ОСОБА_2,

представника відповідача ОСОБА_3, ОСОБА_4, ОСОБА_5,

розглянувши у відкритому судовому засіданні адміністративну справу за позовом Товариства з

обмеженою відповідальністю "Коростишівземінвест" до Головного управління ДФС у

Житомирській області про визнання протиправними та скасування податкових повідомлень-

рішень,

встановив:

Товариство з обмеженою відповідальністю "Коростишівземінвест" звернулось до суду до Головного управління ДФС у Житомирській області. Просить суд:

- визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення - рішення від 07.07.2017 №0012821403, згідно з яким платнику податку визначено грошове зобов'язання у вигляді штрафних санкцій з податку на доходи фізичних осіб у розмірі 715 456, 74 грн;

- визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення - рішення від 07.07.2017 №0012931406 в частині застосування штрафних санкцій у розмірі 21 008,50грн;

- визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення - рішення від 07.07.2017 №0012921401, згідно з яким платнику податку визначено податкове зобов'язання з податку на додану вартість у сумі 368849,00 грн та застосовано штрафні санкції у розмірі 92212,00 грн;

- визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення - рішення від 07.07.2017 №0012911401, згідно з яким зменшено від'ємне значення у розмірі 720505,00 грн та застосовано штрафну санкцію у сумі 72051,00 грн;

- визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення - рішення від 07.07.2017 №0012871302, згідно з яким визначено штрафну санкцію з податку на доходи фізичних осіб у розмірі 15769,04 грн. та пеню у розмірі 135,18 грн;

- визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення - рішення від 07.07.2017 №0012881302, згідно з яким визначено суму грошового зобов'язання з військового збору у розмірі 8,25 грн, штрафну санкцію у розмірі 7424,23 грн та пені у розмірі 143,86 грн.

- визнати протиправним та скасувати рішення №0012891302 від 07.07.2017, згідно з яким застосовано штрафну санкцію за несвоєчасне нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове соціальне страхування у розмірі 41,44 грн.

В обґрунтування позову позивач зазначає, що податковим органом проведено планову виїзну перевірку. За результатами перевірки складено акт від 21.06.2017 №313/06-30-14-01/35904775.

За наслідками перевірки податковим органом прийнято податкові повідомлення-рішення.

Позивач не погодившись, з податковими повідомленнями - рішеннями, вважає, що вони прийнятті з порушенням норм Податкового кодексу України, а тому звернувся до суду за захистом своїх прав.

Представники відповідача у судовому засіданні щодо задоволення позовних вимог заперечували з підстав, викладених у письмових запереченнях. Пояснили, що контролюючим

органом проведено перевірку позивача з питань дотримання вимог податкового, валютного та іншого законодавства за період з 01.01.2014 по 31.12.2016 та з питань дотримання вимог законодавства по єдиному соціальному внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за період діяльності з 01.01.2011 по 31.12.2016. Під час проведення перевірки виявлено порушення вимог Податкового кодексу України, про що складено акт про результати документальної планової виїзної перевірки ТОВ "Коростишівземінвест". На підставі акта перевірки складено податкові повідомлення - рішення. Представник відповідача вважає, що податкові повідомлення - рішення прийняті у межах та у спосіб, визначений законом, а тому у задоволенні позовних вимог слід відмовити.

06 листопада 2017 року позивачем подано заяву про зменшення позовних вимог. В судовому засіданні 06 листопада 2017 ухвалою Житомирського окружного адміністративного суду вказано заяву представника Товариства з обмеженою відповідальністю "Коростишівземінвест" задоволено. Залишено без розгляду позовну заяву Товариства з обмеженою відповідальністю "Коростишівземінвест" в частині позовних вимог про:

- визнання протиправним та скасування податкового повідомлення-рішення №0012891302 від 07.07.2017 в частині застосування штрафної санкції за несвоєчасне нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове соціальне страхування у розмірі 41,44грн;

- визнання протиправним та скасування податкового повідомлення-рішення №0012921401 від 07.07.2017 в частині податкового зобов'язання з податку на додану вартість на суму 15782 грн за березень 2015 року та за штрафною санкцією у розмірі 3945,5 грн;

- визнання протиправним та скасування податкового повідомлення-рішення №0012881302 від 07.07.2017 в частині грошового зобов'язання з військового збору у розмірі 8,25 грн, штрафної санкції у розмірі 2,06 грн та пені у розмірі 0,95 грн.

Судом встановлено, що Головним управлінням ДФС у Житомирській області було проведено документальну планову виїзну перевірку позивача. За результатами перевірки складено акт про результати документальної планової виїзної перевірки Товариства з обмеженою відповідальністю "Коростишівземінвест", код ЄДРПОУ [35904775](#), з питань дотримання вимог податкового, валютного та іншого законодавства за період діяльності з 01.01.2014 по 31.12.2016 та з питань дотримання вимог законодавства по єдиному соціальному внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за період діяльності з 01.01.2011 по 31.12.2016 (а.с. 36 - 125, том I). На підставі акта перевірки 07.07.2017 року прийнято податкові повідомлення - рішення: №0012821403, №0012871302, №0012881302, №0012911401, №0012871302, №0012921401, №0012931406 (а.с. 20, 23, 25, 28, 30, 32).

Спірні правовідносини регулюються Податковим кодексом України, Положенням про ведення касових операцій у національній валюті України, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 15.12.2004 р. №637, Кодексом адміністративного судочинства.

Щодо позовної вимоги позивача про визнати протиправним та скасування податкового повідомлення - рішення від 07.07.2017 №0012821403, згідно з яким платнику податку визначено грошове зобов'язання у вигляді штрафних санкцій з податку на доходи фізичних осіб у розмірі 715 456, 74 грн, суд зазначає наступне.

На підставі акта перевірки №313/06-30-14-01/[35904775](#) від 21.06.2017 року прийнято податкове повідомлення - рішення від 07.07.2017 №0012821403 за порушення глави 3, ст. 160 п. 160.2 та ст. 141 п. 141.4 п.п. 141.4.2 Податкового кодексу України. В акті перевірки зазначено, що за період з 01.01.2014 по 31.12.2016 ТОВ "Коростишівземінвест" нараховані проценти нерезиденту компанії "ATS AGRIBUSINESS INVESTMENTS LIMITED" по кредитному договору №1/7 - КІ від 01.07.2009 у сумі 1282961,12 доларів США, по договору позики №11-CD/09 від 01.10.2009 у сумі 597 930, 65 доларів США, по кредитному договору №CF-2/11 від 21.03.2011 у сумі 1910776,45 доларів США. Якщо платник податків, який здійснює виплати доходу нерезиденту, спрямував податок з таких доходів на невідповідний рахунок, то кошти не надійдуть до відповідного рахунку, а отже сума податку з доходів нерезидента із джерела погодження з України не буде сплачена. 07 липня 2017 року прийнято податкове повідомлення - рішення №0012821403 (а.с. 20), яким до позивача визначено грошове зобов'язання за штрафними (фінансовими) санкціями у сумі 715456,74 грн.

В ході судового розгляду позивач пояснив, що сплата податку з доходів нерезидента відбулась у строки, визначені п.п. 141.4.2 п. 141.4 ст. 141 Податкового кодексу України. Дану обставину позивач підтвердив, надавши до суду копії платіжних доручень. Зокрема, платіжне доручення №1737 від 27.11.2014, платіжне доручення №1738 від 27.11.2014, платіжне доручення №3041 від 18.12.2014, платіжне доручення №3111 від 26.12.2014, платіжне доручення №485 від 13.05.2015, платіжне доручення №514 від 19.05.2015, платіжне доручення №538 від 21.05.2015, платіжне доручення №539 від 21.05.2015, платіжне доручення №1273 від 08.09.2015, платіжне доручення №1387 від 29.09.2015, платіжне доручення №1389 від 30.09.2015, платіжне доручення №1413 від 06.10.2015, платіжне доручення №1414 від 06.10.2015, платіжне доручення №1647 від 29.10.2015, платіжне доручення №1684 від 09.11.2015, платіжне доручення №110 від 11.02.2016, платіжне доручення №184 від 02.03.2016, платіжне доручення №589 від 18.07.2016, платіжне доручення №16367972 від 06.12.2016, платіжне доручення №16367973 від 06.12.2016, платіжне доручення №16367974 від 06.12.2016, платіжне доручення №16375449 від 12.12.2016, платіжне доручення №16375450 від 12.12.2016, платіжне доручення №16375451 від 12.12.2016, платіжне доручення №16375495 від 22.12.2016, платіжне доручення №16375496 від 22.12.2016, платіжне доручення №16375497 від 22.12.2016 (а.с. 216 - 242). Судом досліджено зазначені платіжні доручення та встановлено, що позивачем сплачено податок з доходів нерезидента у строки, визначені законодавством.

Так, відповідно до п. 57.1 ст. 57 ПК України, платник податків зобов'язаний самостійно сплатити суму податкового зобов'язання, зазначену у поданій ним податковій декларації, протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем відповідного граничного строку, передбаченого цим Кодексом для подання податкової декларації, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

Приписами п.п.141.4.2 п. 141.4 ст. 141 ПК України визначено, що резидент або постійне представництво нерезидента, що здійснюють на користь нерезидента або уповноваженої ним особи (крім постійного представництва нерезидента на території України) будь-яку виплату з доходу з джерелом його походження з України, отриманого таким нерезидентом від провадження господарської діяльності (у тому числі на рахунки нерезидента, що ведуться в

національній валюті), утримують податок з таких доходів, зазначених у підпункті 141.4.1 цього пункту, за ставкою в розмірі 15 відсотків (крім доходів, зазначених у підпунктах 141.4.3 - 141.4.6 та 141.4.11 цього пункту) їх суми та за їх рахунок, який сплачується до бюджету під час такої виплати, якщо інше не передбачено положеннями міжнародних договорів України з країнами резиденції осіб, на користь яких здійснюються виплати, що набрали чинності.

Згідно до п. 126.1 ст. 126 ПК України, у разі якщо платник податків не сплачує узгоджену суму грошового зобов'язання (крім випадків, передбачених пунктом 126.2 цієї статті) протягом строків, визначених цим Кодексом, такий платник податків притягується до відповідальності у вигляді штрафу.

Положеннями ч. 4 ст. 45 Бюджетного кодексу України, податки і збори та інші доходи державного бюджету зараховуються безпосередньо на єдиний казначейський рахунок і не можуть акумулюватися на рахунках органів, що контролюють управління надходжень бюджету (за винятком установ України, які функціонують за кордоном).

Частиною 5 ст. 45 Бюджетного кодексу України передбачено, що податки і збори та інші доходи державного бюджету визнаються зарахованими до державного бюджету з дня зарахування на єдиний казначейський рахунок.

Вказаними правовими нормами передбачено обов'язок платника податків сплатити грошове зобов'язання та встановлено відповідальність за не виконання такого обов'язку. Разом з тим, відповідальність настає за не сплату грошового зобов'язання, яка виразилась у бездіяльності платника податків. Отже, здійснення помилки під час перерахування узгодженої суми грошового зобов'язання до державного бюджету у строк, встановлений законом, має кваліфікуватися як дія, хоча і помилкова. Крім того, грошові кошти зараховуються на єдиний казначейський рахунок. Відтак, помилкове визначення коду бюджетної класифікації у платіжному дорученні під час сплати сум податкового зобов'язання не є достатньою правовою підставою для висновку про несплату необхідної суми грошового зобов'язання у визначений законом строк.

В ході судового розгляду судом безспірно встановлено, що позивач сплатив грошове зобов'язання. Однак, помилково зазначив невірний рахунок, що в свою чергу не може бути об'єктивною підставою для застосування штрафних (фінансових санкцій). З огляду на встановлене, суд дійшов висновку щодо задоволення позовної вимоги позивача про визнання протиправним та скасування податкового повідомлення - рішення від 07.07.2017 №0012821403, згідно з яким платнику податку визначено грошове зобов'язання у вигляді штрафних санкцій з податку на доходи фізичних осіб у розмірі 715 456, 74 грн.

Щодо позовної вимоги про визнання протиправним та скасування податкового повідомлення - рішення від 07.07.2017 №0012931406 в частині застосування штрафних санкцій у розмірі 21 008,50грн, суд зазначає наступне.

Судом встановлено, що в акті перевірки контролюючим органом зазначено порушення п. 2.2., п. 2.6 Положення про ведення касових операцій у національній валюті України, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 15.12.2004 р. №637.

07 липня 2017 року, на підставі акта перевірки №313/06-30/14-01/35904775 від 21.06.2017, Головним управлінням ДФС у Житомирській області прийнято податкове повідомлення-рішення №0012931406 (а.с.32), яким до Товариства з обмеженою відповідальністю "Коростишівземінвест", за порушення підпунктів 2.2, 2.6 пункту 2 Положення про ведення касових операцій у національній валюті, затвердженого постановою Правління Національного Банку України від 15 грудня 2004 року № 637 (далі - Положення), застосовано штрафну (фінансову) санкцію в п'ятикратному розмірі не оприбуткованої суми в розмірі 21558,5 грн. на підставі абз. 2 ст. 1 Указу Президента України "Про застосування штрафних санкцій за порушення норм з регулювання обігу готівки" від 12.06.1995 року № 436/95 (зі змінами від 07.09.2001 року № 802/2001).

Судом безспірно встановлено, що ТОВ "Коростишівземінвест" постачає власну сільськогосподарську продукцію оптовими партіями та вроздріб фізичним особам. Відповідно до усної угоди між товариством та фізичними особами, було здійснено реалізацію зернових ОСОБА_6, ОСОБА_7 та ОСОБА_8. Факт реалізації зернових підтверджується накладною №3785 за 29.08.2014, накладною №3788 за 29.08.2014, накладною №3790 за 29.08.2014. Проте розрахунки 29.08.2014 року не проводились, оскільки, за місцем реалізації сільськогосподарської продукції відсутнє обладнане місце для приймання готівки. Вподальшому фізичними особами було сплачено грошові кошти за придбану сільськогосподарську продукцію, що підтверджується прибутковим касовим ордером №96 від 05.09.2014, касовим ордером №97 від 05.09.2014, касовим ордером №98 від 05.09.2014 (а.с.151-153).

Даючи правову оцінку прийнятому рішення, суд виходить з наступного.

Підпунктом 2.2 Положення (у відповідній редакції) передбачено, що підприємства здійснюють розрахунки готівкою між собою і з фізичними особами (громадянами України, іноземцями, особами без громадянства, які не здійснюють підприємницької діяльності) через касу як за рахунок готівкової виручки, так і за рахунок коштів, одержаних із банків. Зазначені розрахунки проводяться також шляхом переказу готівки для сплати відповідних платежів. Підприємства (підприємці) здійснюють облік операцій з готівкою у відповідних книгах обліку.

За правилами пп. 2.6 Положення, уся готівка, що надходить до кас, має своєчасно (у день одержання готівкових коштів) та в повній сумі оприбутковуватися. Оприбуткування готівки в касах підприємств, які проводять готівкові розрахунки з оформленням їх касовими ордерами і веденням касової книги відповідно до вимог глави 4 цього Положення, є здійснення обліку готівки в повній сумі її фактичних надходжень у касовій книзі на підставі прибуткових касових ордерів.

Згідно пунктів 3.1, 4.2 Положення, касові операції оформляються, в тому числі касовими ордерами, які підтверджують факт отримання (повернення) готівкових коштів. Усі надходження і видачу готівки в національній валюті підприємства відображають у касовій книзі.

Статтею 1 Указу Президента України "Про застосування штрафних санкцій за порушення норм з регулювання обігу готівки" від 12 червня 1995 року № 436/95 встановлено, що у разі порушення юридичними особами всіх форм власності, фізичними особами - громадянами України, іноземними громадянами та особами без громадянства, які є суб'єктами підприємницької діяльності, а також постійними представництвами нерезидентів, через які повністю або

частково здійснюється підприємницька діяльність, норм з регулювання обігу готівки у національній валюті, що встановлюються Національним банком України, до них застосовуються фінансові санкції у вигляді штрафу: за неоприбуткування (неповне та/або несвоєчасне) оприбуткування у касах готівки - у п'ятикратному розмірі неоприбуткованої суми. Відповідно до ст. 1 Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" від 16.07.1999 №996-IV (далі - Закон №996), первинний документ - документ, який містить відомості про господарську операцію.

В силу положень ч. 1 ст. 9 Закону №996, підставою для бухгалтерського обліку господарських операцій є первинні документи. Для контролю та впорядкування оброблення даних на підставі первинних документів можуть складатися зведені облікові документи.

Приписами ч. 2 ст. 9 Закону №996, первинні та зведені облікові документи можуть бути складені у паперовій або в електронній формі та повинні мати такі обов'язкові реквізити: назву документа (форми); дату складання; назву підприємства, від імені якого складено документ; зміст та обсяг господарської операції, одиницю виміру господарської операції; посади осіб, відповідальних за здійснення господарської операції і правильність її оформлення; особистий підпис або інші дані, що дають змогу ідентифікувати особу, яка брала участь у здійсненні господарської операції.

У відповідності до ст. 2 Закону України "Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг" від 06.07.1995 №265/95-ВР (далі - Закон №265/95), розрахунковий документ - документ встановленої форми та змісту (касовий чек, товарний чек, розрахункова квитанція, проїзний документ тощо), що підтверджує факт продажу (повернення) товарів, надання послуг, отримання (повернення) коштів, купівлі-продажу іноземної валюти, надрукований у випадках, передбачених цим Законом, і зареєстрованим у встановленому порядку реєстратором розрахункових операцій або заповнений вручну.

Згідно ст. 3 Закону №265/95, суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або в безготівковій формі (із застосуванням платіжних карток, платіжних чеків, жетонів тощо) при продажу товарів (наданні послуг) у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, а також операції з приймання готівки для подальшого її переказу зобов'язані: проводити розрахункові операції на повну суму покупки (надання послуги) через зареєстровані, опломбовані у встановленому порядку та переведені у фіскальний режим роботи реєстратори розрахункових операцій з роздрукуванням відповідних розрахункових документів, що підтверджують виконання розрахункових операцій, або у випадках, передбачених цим Законом, із застосуванням зареєстрованих у встановленому порядку розрахункових книжок.

Отже, доказом здійснення розрахункових операцій є прибуткові касові ордери, а не видаткова накладна, як зазначає відповідач. З матеріалів справи вбачається, що готівкові кошти до позивача надійшли 05.09.2014, що підтверджується прибутковими касовими ордерами №№96, 97, 98.

З урахуванням встановлених в ході розгляду справи обставин, суд вважає, що позивачем дотримано порядок ведення касових операцій, передбачений Положенням №637. За таких обставин, суд дійшов висновку щодо задоволення позовної вимоги про визнання протиправним та скасування податкового повідомлення - рішення від 07.07.2017 №0012931406 в частині застосування штрафних санкцій у розмірі 21 008,50 грн.

Щодо позовної вимоги про визнання протиправним та скасування податкового повідомлення - рішення від 07.07.2017 №0012921401, згідно з яким платнику податку збільшено грошове зобов'язання з податку на додану вартість у сумі 368849,00 грн та штрафні санкції у сумі 92212,00 грн, суд зазначає наступне.

В ході судового розгляду позивачем було зменшено позовну вимогу. Зокрема, у податковому повідомленні - рішенні від 07.07.2017 №0012921401 позивачем визнається грошове зобов'язання з податку на додану вартість на сумі 15782 грн за березень 2015 року та за штрафною (фінансовою) санкцією на суму 3945,5 грн.

В ході перевірки встановлено, що ТОВ "Коростишівземінвест" у перевіреному періоді було проведено переоцінку наявних на балансі основних засобів станом на 31.12.2014 (наказ від 29.12.2014 №107а/14-3) та станом на 31.12.2015 №105/15-3). Результати проведеної переоцінки відображено в бухгалтерському обліку підприємства наступними бухгалтерськими проведеннями: Д рах. 10 "Основні засоби" К-т рах. 411 "Дооцієнка (уцінка) основних засобів" - дооцієнка основних засобів; Д-т рах. 411 "Дооцієнка (уцінка) основних засобів" та Д-т рах. 975 "Уцінка необоротних активів та фінансових інвестицій" К-т рах. 10 "Основні засоби" - уцінка основних засобів.

Так, у грудні 2014 року до витрат підприємства віднесено уцінку основних засобів в розмірі 7393 грн - уцінка артсвердловини; у грудні 2015 року до витрат віднесено уцінку основних засобів в розмірі 120405 грн (рах 975) - уцінка а/м Рено, та в розмірі 129736 грн (Д-т рах 411) - уцінка машин та обладнання, відображено на рахунку дооцінки (уцінки) основних засобів підприємства.

При цьому, на переконання відповідача, підприємством не нараховано податок на додану вартість (умовний продаж) на суму проведеної уцінки основних засобів.

З акта від 21.06.2017 №313/06-30/14-01/35904775 перевірки вбачається, що позивачем не віднесено до бази оподаткування ПДВ вартість проведеної уцінки основних засобів та відповідно нараховано податок на додану вартість у розмірі 51507 грн. Зокрема, встановлені наступні порушення норм закону, зокрема: п. 189.9 ст. 189, п. 198.1, п. 198.2, п. 198.3, п. 198.5, п. 198.6 ст. 198, 201.10 ст. 201, п.209.18 ст. 209 п. 33 підрозділу 2 розділу XX Перехідні положення Податкового кодексу України від 02.12.2010 №2755-VI. На підставі акта перевірки відповідачем 07.07.2017 було прийнято податкове повідомлення - рішення №0012921401 (а.с. 30). З акта перевірки вбачається, що позивачем не віднесено до бази даних оподаткування ПДВ вартість проведеної уцінки основних засобів, зокрема автомобіля "Рено" та артсвердловини. Так, передумовою щодо виникнення об'єкта оподаткування ПДВ є постачання товарів, робіт, послуг. Об'єктом основних засобів, відносно яких проведено донарахування ПДВ, використовується ТОВ "Коростишівземінвест" у господарській діяльності. Таким чином, реалізація основних засобів не відбулась та відповідно використовується у господарській діяльності. На підтвердження своїх доводів позивачем надано до матеріалів справи свідоцтво про реєстрацію RENAULT DUSTER 2015 року випуску серії CXX 963179 (заводський номер VF1HSRCFN52574945); свідоцтво про право реєстрації RENAULT DUSTER 2015 року випуску серії CXX 96317,

державний номер HOMEP_1; оборотно - сальдова відомість по рахунку 103 (свердловина 73.м); оборотно - сальдова відомість по рахунку 105 RENAULT DUSTER 2015 заводський номер VF1HSRCFN52574945; оборотно - сальдова відомість по рахунку 105 RENAULT DUSTER 2015 державний номер HOMEP_1) (а.с.17-21 Том 3).

Відповідно до п. 185.1 ст. 185 ПК України, об'єктом оподаткування є операції платників податку з: а) постачання товарів, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до статті 186 цього Кодексу, у тому числі операції з безоплатної передачі та з передачі права власності на об'єкти застави позичальнику (кредитору), на товари, що передаються на умовах товарного кредиту, а також з передачі об'єкта фінансового лізингу в користування лізингоотримувачу/орендарю; б) постачання послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до статті 186 цього Кодексу.

Згідно п. 187.1 ст. 187 ПК України, датою виникнення податкових зобов'язань з постачання товарів/послуг вважається дата, яка припадає на податковий період, протягом якого відбувається будь-яка з подій, що сталася раніше: а) дата зарахування коштів від покупця/замовника на банківський рахунок платника податку як оплата товарів/послуг, що підлягають постачанню, а в разі постачання товарів/послуг за готівку - дата оприбуткування коштів у касі платника податку, а в разі відсутності такої - дата інкасації готівки у банківській установі, що обслуговує платника податку; б) дата відвантаження товарів, а в разі експорту товарів - дата оформлення митної декларації, що засвідчує факт перетинання митного кордону України, оформлена відповідно до вимог митного законодавства, а для послуг - дата оформлення документа, що засвідчує факт постачання послуг платником податку.

В силу положень п. 188.1 ст. 188 ПК України, база оподаткування операцій з постачання товарів/послуг визначається виходячи з їх договірної вартості з урахуванням загальнодержавних податків та зборів (крім акцизного податку на реалізацію суб'єктами господарювання роздрібною торгівлю підакцизних товарів, збору на обов'язкове державне пенсійне страхування, що справляється з вартості послуг стільникового рухомого зв'язку, податку на додану вартість та акцизного податку на спирт етиловий, що використовується виробниками - суб'єктами господарювання для виробництва лікарських засобів, у тому числі компонентів крові і вироблених з них препаратів (крім лікарських засобів у вигляді бальзамів та еліксирів).

При цьому база оподаткування операцій з постачання товарів/послуг не може бути нижче ціни придбання таких товарів/послуг, база оподаткування операцій з постачання самостійно виготовлених товарів/послуг не може бути нижче звичайних цін, а база оподаткування операцій з постачання необоротних активів не може бути нижче балансової (залишкової) вартості за даними бухгалтерського обліку, що склалася станом на початок звітного (податкового) періоду, протягом якого здійснюються такі операції (у разі відсутності обліку необоротних активів - виходячи із звичайної ціни), за винятком: товарів (послуг), ціни на які підлягають державному регулюванню; газу, який постачається для потреб населення.

Приписами п. 189.9 ст. 189 ПК України визначено, у разі якщо основні виробничі або невикористані засоби ліквідуються за самостійним рішенням платника податку, така ліквідація для цілей оподаткування розглядається як постачання таких основних виробничих або невикористаних засобів за звичайними цінами, але не нижче балансової вартості на момент ліквідації.

Пунктом 198.5 ст. 198 ПК України передбачено, що Платник податку зобов'язаний нарахувати податкові зобов'язання виходячи з бази оподаткування, визначеної відповідно до пункту 189.1 статті 189 цього Кодексу, та скласти не пізніше останнього дня звітного (податкового) періоду і зареєструвати в Єдиному реєстрі податкових накладних в терміни, встановлені цим Кодексом для такої реєстрації, зведену податкову накладну за товарами/послугами, необоротними активами придбаними/виготовленими з податком на додану вартість (для товарів/послуг, необоротних активів, придбаних або виготовлених до 1 липня 2015 року, - у разі якщо під час такого придбання або виготовлення суми податку були включені до складу податкового кредиту), у разі якщо такі товари/послуги, необоротні активи призначаються для їх використання або починають використовуватися: в операціях, що не є об'єктом оподаткування відповідно до статті 196 цього Кодексу (крім випадків проведення операцій, передбачених підпунктом 196.1.7 пункту 196.1 статті 196 цього Кодексу) або місце постачання яких розташоване за межами митної території України; в операціях, звільнених від оподаткування відповідно до статті 197, підрозділу 2 розділу XX цього Кодексу, міжнародних договорів (угод) (крім випадків проведення операцій, передбачених підпунктом 197.1.28 пункту 197.1 статті 197 цього Кодексу та операцій, передбачених пунктом 197.11 статті 197 цього Кодексу); в операціях, що здійснюються платником податку в межах балансу платника податку, у тому числі передача для невикористаного використання, переведення виробничих необоротних активів до складу невикористаних необоротних активів; в операціях, що не є господарською діяльністю платника податку (крім випадків, передбачених пунктом 189.9 статті 189 цього Кодексу).

Отже, підставою виникнення об'єкта оподаткування ПДВ є постачання товарів, робіт, послуг. Варто зауважити, що акт перевірки не містить будь - якої інформації щодо продажу основних засобів. Як вказав представник позивача, об'єкти основних засобів, відносно яких проведено донарахування ПДВ, не реалізовувались, а використовуються ТОВ "Коростишівземінвест" у господарській діяльності. Відтак, дане порушення, зазначене в акті перевірки, спростовується нормами чинного законодавства та матеріалами справи.

Щодо завищення ТОВ "Коростишівземінвест" податкового кредиту у сумі 18263 грн за податковими накладними, сформованими Фермерським господарством "ОСОБА_9 (ПІН 355621901113), судом встановлено наступне. Позивачем було сплачено ПДВ на користь Фермерського господарства "Велика Вись" відповідно до договору про надання послуг №148 від 20.07.2014 (а.с. 158-162), акта приймання послуг до договору №148 від 20.07.2014 (а.с.163), відомості №148 від 20.07.2014, акта виконаних робіт №4 від 30.07.2014 (а.с.165), акта виконаних робіт №5 від 30.07.2014, акта виконаних робіт №6 від 31.07.2014, акта виконаних робіт №7 від 05.08.2014 (а.с. 163-168).

В ході перевірки встановлено, що позивачем податкова накладна подана з недостовірними реквізитами, а тому не може бути підставою для формування податкового кредиту. В акті перевірки зазначено, що при аналізі інформаційно - аналітичної системи "Податковий блок", а саме: з автоматизованої системи встановлено розбіжності по взаємовідносинах ТОВ

"Коростишівземінвест" з контрагентами за липень - серпень 2014 року, листопад - грудень 2015 року, січень - квітень 2016 року. Дані розбіжності виникли за рахунок того, що при формування реєстру виданих та отриманих податкових накладних ТОВ "Коростишівземінвест" не вірно було зазначено ІПН (позивач вказав 355621901113, а потрібно було 3556219111300), що призвело до зазначення контрагентом Срібнянського відділення Прилуцької ОДПІ ГУ ДФС у Чернігівській області.

Однак, якщо податкова накладна містить окремі недоліки, вона все одно підтверджує право покупця на податковий кредит. Таку ж позицію зазначив Верховний суд України у постанові від 06.12.2005 у справі №21-105во05.

З огляду на встановлене суд дійшов висновку щодо задоволення позовної вимоги позивача про визнання протиправним та скасування податкового повідомлення - рішення від 07.07.2017 №0012921401, згідно з яким платнику податку збільшено грошове зобов'язання з податку на додану вартість у сумі 368849,00 грн. та штрафні санкції у сумі 92212,00 грн.

Щодо позовної вимоги позивача про визнання протиправним та скасування податкового повідомлення - рішення від 07.07.2017 №0012911401, згідно з яким зменшене від'ємне значення у розмірі 720505,00 грн та застосована штрафна санкція у сумі 72051,00 грн., суд встановив наступне.

В акті перевірки від 21.06.2017 №313/06-30-14-01/35904775 зазначено, що позивачем порушено вимогу п. 189.9 ст. 189, 198.1, п. 198.2, 198.3, п.198.5, п. 198.6 ст. 198, п. 201.1, п. 201.10, ст. 201, п. 209.18 ст. 209, п. 33 підрозділу 2 розділу ХХ Перехідних положень Податкового кодексу України. А саме, ТОВ "Коростишівземінвест" завищено від'ємне значення за березень 2015 року по загальній декларації на загальну суму 720505 грн та заниження податку на додану вартість (загальна декларація) на загальну суму 334804 грн. На підставі акта перевірки контролюючим органом прийнято податкове повідомлення - рішення від 07.07.2017 №0012911401 (а.с.28).

В своїх поясненнях представники відповідача зазначили, що відповідно до результатів перевірки, товариством задекларовано показники у звітності по податку на додану вартість, в тому числі у загальній декларації (код звіту 0110) за березень 2015 року, в якій у рядку 20 відображено від'ємне значення, що включається до складу податкового кредиту поточного звітного періоду в сумі 720505 грн. У березні 2015 року позивачем застосовано спеціальний режим оподаткування у сфері сільського господарства і звітувалось до податкового органу по двом деклараціям по податку на додану вартість.

В ході судового розгляду судом безспірно встановлено, що контролюючим органом було проведено перевірку позивача за період з 01.01.2014 по 31.12.2016. Разом з тим, відповідач перевіряв звітність по податку на додану вартість та даних особових рахунків позивача згідно баз ДФС України за 2010 - 2013 років (а.с. 58-59), тоді як правомірність формування податкового кредиту та від'ємного значення за 2013 рік було підтверджено ухвалою Вищого адміністративного суду від 17.02.2015 №К/800/57014/14 (а.с.144-149, том 2) про оскарження податкових повідомлень - рішень, які прийняті на підставі акта від 25.01.2014 №8/22/35904775 про результати документальної позапланової виїзної перевірки ТОВ "Коростишівземінвест", код ЄДРПОУ 35904775 з питань дотримання вимог податкового законодавства з податку на додану вартість, фіксованого сільськогосподарського податку. (а.с. 151-182, том 2). доходи фізичних осіб за період з 01.01.2012 по 30.09.2013 (а.с. 151-182, Том 2).

Вирішуючи питання про спірні правовідносини, суд керується наступним.

Відповідно до п. 180.1 ст. 180 ПК України, для цілей оподаткування платником податку є: будь-яка особа, що провадить або планує провадити господарську діяльність і реєструється за своїм добровільним рішенням як платник податку у порядку, визначеному статтею 183 цього розділу. Згідно п.п а п. 185.1 ст. 185 ПК України, Об'єктом оподаткування є операції платників податку з: постачання товарів, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до статті 186 цього Кодексу, у тому числі операції з безоплатної передачі та з передачі права власності на об'єкти застави позичальнику (кредитору), на товари, що передаються на умовах товарного кредиту, а також з передачі об'єкта фінансового лізингу в користування лізингоотримувачу/орендарю.

Приписами п. 198.1 ст. 198 ПК України передбачено, що до податкового кредиту відносяться суми податку, сплачені/нараховані у разі здійснення операцій з: придбання або виготовлення товарів та послуг; придбання (будівництво, спорудження, створення) необоротних активів (у тому числі у зв'язку з придбанням та/або ввезенням таких активів як внесок до статутного фонду та/або при передачі таких активів на баланс платника податку, уповноваженого вести облік результатів спільної діяльності); отримання послуг, наданих нерезидентом на митній території України, та в разі отримання послуг, місцем постачання яких є митна територія України; ввезення необоротних активів на митну територію України за договорами оперативного або фінансового лізингу; ввезення товарів та/або необоротних активів на митну територію України.

Пунктом 198.6 ст. 198 ПК України визначено, що не відносяться до податкового кредиту суми податку, сплаченого (нарахованого) у зв'язку з придбанням товарів/послуг, не підтверджені зареєстрованими в Єдиному реєстрі податкових накладних податковими накладними/розрахунками коригування до таких податкових накладних чи не підтверджені митними деклараціями, іншими документами, передбаченими пунктом 201.11 статті 201 цього Кодексу.

Положеннями п. 200.1 ст. 200 ПК України зазначено, що сума податку, що підлягає сплаті (перерахуванню) до Державного бюджету України або бюджетному відшкодуванню, визначається як різниця між сумою податкового зобов'язання звітного (податкового) періоду та сумою податкового кредиту такого звітного (податкового) періоду.

У відповідності до п. 201.10 ст. 201 ПК України, при здійсненні операцій з постачання товарів/послуг платник податку - продавець товарів/послуг зобов'язаний в установлені терміни скласти податкову накладну, зареєструвати її в Єдиному реєстрі податкових накладних та надати покупцю за його вимогою.

Згідно п. 33 підрозділу 2 розділу ХХ Перехідних положень ПК України, За вибором платника податку, який він відображає у заяві, що подається у складі податкової декларації, непогашені залишки сум податку на додану вартість, що були заявлені платниками податку до бюджетного відшкодування за звітні (податкові) періоди до 1 лютого 2015 року, задекларовані до бюджетного відшкодування за звітні (податкові) періоди до 1 лютого 2015 року в рахунок

зменшення податкових зобов'язань з податку на додану вартість наступних звітних (податкових) періодів, від'ємне значення суми, розрахованої згідно з пунктом 200.1 статті 200 цього Кодексу, та залишок від'ємного значення попередніх звітних (податкових) періодів після бюджетного відшкодування, задекларовані платниками податку за звітні (податкові) періоди до 1 лютого 2015 року: або без проведення перевірок, передбачених статтею 200 цього Кодексу, збільшують розмір суми податку, на яку платник має право зареєструвати податкові накладні/розрахунки коригування до податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних, визначену пунктом 200-1.3 статті 200-1 цього Кодексу, з одночасним збільшенням розміру суми податкового кредиту у податковій декларації за звітний (податковий) період, в якому було здійснено таке збільшення.

Крім того, сума від'ємного значення у розмірі 720505 грн відображена у додатку 2 Декларації з податку на додану вартість за лютий 2015 року (а.с. 133 - 136). Таким чином, матеріалами справи спростовуються висновки відповідача про те, що позивачем не правомірно зазначено від'ємне значення, що підлягає зарахуванню до податкового кредиту наступного звітного періоду.

З урахуванням викладеного, суд дійшов висновку щодо задоволення позовної вимоги про визнання протиправним та скасування податкового повідомлення - рішення від 07.07.2017 №0012911401, згідно з яким зменшене від'ємне значення у розмірі 720505,00 грн та застосована штрафна санкція у сумі 72051,00 грн.

Щодо позовної вимоги позивача про визнання протиправним та скасування податкового повідомлення - рішення від 07.07.2017 № НОМЕР_2, згідно з яким визначено штрафну санкцію з податку на доходи фізичних осіб у розмірі 15769,04 грн та пені у розмірі 135,18 грн, суд вважає за необхідне зазначити наступне.

В ході перевірки ТОВ "Коростишівземінвест" Головним управлінням ДФС у Житомирській області виявлено порушення вимог п.п. 14.1.180 п. 14.1 ст 14, п.п. 168.1.1, п.п. 168.1.2 п.п 168.1.5 п. 168.1 ст. 168, п.п. а п. 176.2 ст. 176 ПК України. Зокрема, за результатами перевірки встановлено несвоєчасне перерахування по податку на доходи фізичних осіб за період лютий - березень 2016 року з виплачених сум за оренду земельних ділянок паїв. Вказані порушення зазначенні в акті перевірки від 21.06.2017 №313/06-30-14-01/35904775, на підставі якого прийнято податкове повідомлення рішення від 07.07.2017 №0012871302, яким застосовано штрафну санкцію у сумі 15769,04 грн та пеня 135,18 грн. (а.с.23).

В обґрунтування позову позивачем зазначено, що в акті перевірки відповідачем не конкретизовано, за якими саме особами товариством занижено суму ПДФО та за якими договорами оренди земельних ділянок. Разом з тим, позивач вказав, що згідно з договорами оренди землі товариство оренда плата вноситься на користь орендодавця до 31 грудня кожного року одноразово і разом з вказаною виплатою сплачується податок з доходів фізичних осіб, у відповідності до норм закону. З пояснень представника позивача вбачається, що нарахування орендної плати згідно умов договору, висновки контролюючого органу безпідставні.

Вирішуючи спірні правовідносини з приводу прийняття податкового повідомлення рішення від 07.07.2017 №0012871302, суд зазначає наступне.

Як вбачається з Відомостей про повноту та своєчасність перерахування перерахування до бюджету утриманих сум податку з ПДФО з виплачених сум за оренду поїв за період з 01.01.2014 по 31.12.2016 (а.с.92-100, том 2), підприємством проводились виплати доходу за оренду земельних ділянок з порушенням термінів на користь громадян, але без сплати ПДФО за період лютий - березень 2016 року. Крім того, позивачем порушено термін сплати податкового зобов'язання.

Відповідно до п.п. 168.1.2 п. 168.1 ст. 168 ПК України, податок сплачується (перераховується) до бюджету під час виплати оподаткованого доходу єдиним платіжним документом. Банки приймають платіжні документи на виплату доходу лише за умови одночасного подання розрахункового документа на перерахування цього податку до бюджету.

Згідно п.п. 168.1.4 п. 168.1 ст. 168 ПК України, якщо оподатковуваний дохід надається у не грошовій формі чи виплачується готівкою з каси податкового агента, податок сплачується (перераховується) до бюджету протягом трьох банківських днів з дня, що настає за днем такого нарахування (виплати, надання).

Положеннями п.п. 168.1.5 п.168.1 ст 168 ПК України передбачено, що якщо оподатковуваний дохід нараховується податковим агентом, але не виплачується (не надається) платнику податку, то податок, який підлягає утриманню з такого нарахованого доходу, підлягає перерахуванню до бюджету податковим агентом у строки, встановлені цим Кодексом для місячного податкового періоду.

Приписами п.п. а п. 176.2 ст. 176 ПК України встановлено, що особи, які відповідно до цього Кодексу мають статус податкових агентів, зобов'язані: своєчасно та повністю нараховувати, утримувати та сплачувати (перераховувати) до бюджету податок з доходу, що виплачується на користь платника податку та оподатковується до або під час такої виплати за її рахунок.

Абзацом 2 п. 57.1 ст 57 ПК України визначено, що податковий агент зобов'язаний сплатити суму податкового зобов'язання (суму нарахованого (утриманого) податку), самостійно визначеного ним з доходу, що виплачується на користь платника податку - фізичної особи та за рахунок такої виплати, у строки, передбачені цим Кодексом.

За таких обставин суд зазначає, що законодавством передбачено обов'язок своєчасності та повноти сплати податкового зобов'язання. В свою чергу, позивачем не доведено своєчасність надходження до державного бюджету ПДФО. Відтак, суд дійшов висновку, що позовна вимога про визнання протиправним та скасування податкового повідомлення - рішення від 07.07.2017 № НОМЕР_2, згідно з яким визначено штрафну санкцію з податку на доходи фізичних осіб у розмірі 15769,04 грн та пені у розмірі 135,18 грн - не підлягає задоволенню.

Щодо позовної вимоги про скасування податкового повідомлення - рішення № НОМЕР_3 від 07.07.2017 р., згідно з яким визначено суму грошового зобов'язання з військового збору у розмірі 8.25 грн, штрафної санкції у розмірі 7424,23 та пені 143,86 грн.

В ході перевірки встановлено несвоєчасне перерахування військового збору з виплачених сум доходів. Перевіркою дотримання встановлених строків сплати до бюджету військового збору встановлено, що підприємством порушено вимоги п. 16 підрозділу 10 розділу XX Інші перехідні положення п. 162.1 ст. 162, п.п. 164.1.2 п. 164.1 ст. 164, п.п. 168.1.1, п.п. 168.1.2 п. 168.1 ст. 168,

п.п. а п. 176.2 ст 176 ПК України.

З матеріалів справи вбачається, що у лютому 2015 року позивачем нараховано військовий збір у сумі 3724,02 грн, а сплачено 3480,50 грн. Заборгованість становить 243,52 грн. За січень 2016 року за позивачем рахується заборгованість у сумі 1415,41 грн та сплачено з 02.02.2016 по 25.02.2016 військовий збір у сумі 5573,93 грн. Військовий збір за січень 2016 року погашено 15.03.2016. Військовий збір в сумі 8871,44 грн за лютий 2016 року погашено 28.04.2016, у зв'язку з чим за період з 30.03.2016 по 28.04.2016 нарахована пеня 136 грн при затримці сплати 30 календарних днів, у вигляді застосування штрафної санкції у розмірі 75 % погашеної суми.

28.04.2016 позивач погашає заборгованість ПДФО одночасно за лютий і березень 2016 року. За березень 2016 року виникло Дт. сальдо в сумі 2525,50 грн - переплата по військовому збору.

Відповідно до п. 16.1 підрозділу 10 XX розділу "Інші перехідні положення" ПК України, тимчасово, до набрання чинності рішенням Верховної Ради України про завершення реформи Збройних Сил України, встановлюється військовий збір.

Платниками збору є особи, визначені пунктом 162.1 статті 162 цього Кодексу. Об'єктом оподаткування збором є доходи, визначені статтею 163 цього Кодексу.

Ставка збору становить 1,5 відсотка від об'єкта оподаткування, визначеного підпунктом 1.2 цього пункту. Нарахування, утримання та сплата (перерахування) збору до бюджету здійснюються у порядку, встановленому статтею 168 цього Кодексу, за ставкою, визначеною підпунктом 1.3 цього пункту. Відповідальними за утримання (нарахування) та сплату (перерахування) збору до бюджету є особи, визначені у статті 171 цього Кодексу.

Відповідно до положень ст. 168 ПК України, податковий агент, який нараховує (виплачує, надає) оподатковуваний дохід на користь платника податку, зобов'язаний утримувати податок із суми такого доходу за його рахунок, використовуючи ставку податку, визначену в статті 167 цього Кодексу.

Податок сплачується (перераховується) до бюджету під час виплати оподаткованого доходу єдиним платіжним документом. Банки приймають платіжні документи на виплату доходу лише за умови одночасного подання розрахункового документа на перерахування цього податку до бюджету.

Згідно п.п. 168.1.6 п. 168.1 ст. 168 ПК України, для цілей цього розділу та пункту 54.2 статті 54 цього Кодексу під терміном "граничний термін сплати до бюджету податку" розуміються строки сплати податку, визначені цим пунктом.

У відповідності до п. 171.1 ст. 171 ПК України, особою, відповідальною за нарахування, утримання та сплату (перерахування) до бюджету податку з доходів у вигляді заробітної плати, є роботодавець, який виплачує такі доходи на користь платника податку.

Об'єктом оподаткування військовим збором, зокрема, є доходи у формі заробітної плати, інших заохочувальних та компенсаційних виплат або інших виплат і винагород, які нараховуються (виплачуються, надаються) платнику у зв'язку з трудовими відносинами та за цивільно-правовими договорами (п. 1.2 п. 16 1 підрозділу 10 розділу XX ПК України).

Судом встановлено, що за період з 03.08.2014 по 31.12.2016 нарахована військового збору у сумі 356288,57 грн, перераховано до бюджету - 357974,92 грн. станом на 31.12.2016 залишок по військовому збору склав 1686,33 грн.

У зв'язку з тим, що нарахування, утримання та сплата (перерахування) військового збору до бюджету здійснюється у порядку, встановленому ст. 168 ПК України, тому у позивача наявні правові підстави та об'єкт оподаткування військовим збором. Штрафна санкція згідно ст. 127 ПКУ нараховується контролюючим органом на суму несплаченого військового збору на день виплати заробітної плати (доходу).

Отже, позивачем не спростовано правомірності нарахування контролюючим органом штрафних санкцій за несвоєчасну сплату військового збору. Відтак, суд дійшов висновку щодо відмови у задоволенні позовної вимоги про скасування податкового повідомлення - рішення № НОМЕР_3 від 07.07.2017 року.

Відтак, деякі з порушень, зафіксованих у акті перевірки, що вплинули на формування податкових повідомлень-рішень, не знайшли свого підтвердження в ході розгляду справи, що має бути враховано при визначенні відповідного податкового зобов'язання, та відповідно, вказана сума має бути скорегована.

Визначаючись щодо правомірності формування спірних податкових повідомлень-рішень та наявності підстав для їх скасування, суд виходить з наступного.

Відповідно до п.5 Наказу Міністерства фінансів України 28.12.2015 № 1204 "Про затвердження Порядку надіслання контролюючими органами податкових повідомлень-рішень платникам податків" якщо за результатами адміністративного або судового оскарження грошове зобов'язання, зменшення (збільшення) суми податкових зобов'язань та/або податкового кредиту та/або зменшення бюджетного відшкодування з податку на додану вартість та/або зменшення від'ємного значення об'єкта оподаткування податком на прибуток або від'ємного значення суми податку на додану вартість, штрафна (фінансова) санкція (штраф) та пеня в тому числі за порушення норм іншого законодавства, зазначені у податковому повідомленні-рішенні, зменшуються, то шляхом опрацювання інформації підрозділів правової роботи щодо прийнятих рішень за результатами розгляду скарг в адміністративному та/або судовому порядку складається податкове повідомлення-рішення, яке містить зменшену суму грошового зобов'язання, зменшену суму зменшення (збільшення) податкових зобов'язань та/або податкового кредиту та/або бюджетного відшкодування з податку на додану вартість та/або зменшення від'ємного значення об'єкта оподаткування податком на прибуток або від'ємного значення суми податку на додану вартість, штрафної (фінансової) санкції (штрафу) та пені в тому числі за порушення норм іншого законодавства.

В контексті наведеного суд відмічає, що якщо за результатами судового оскарження грошове зобов'язання, штрафні санкції, пеня, визначені у податковому повідомленні-рішенні зменшуються, шляхом опрацювання інформації підрозділів правової роботи щодо прийнятих рішень за результатами розгляду скарг в адміністративному та/або судовому порядку складається податкове повідомлення-рішення, яке містить зменшену суму грошового зобов'язання, з урахування рішення суду.

Оскільки визначення суми податкового зобов'язання у податковому повідомленні-рішенні, є дискреційною функцією суб'єкта владних повноважень, суд позбавлений можливості коригувати грошове зобов'язання в бік його збільшення або зменшення.

Разом з тим, суд скасовує таке рішення повністю. Оскільки визначення суми податкового зобов'язання у податковому повідомленні-рішенні, є дискреційною функцією суб'єкта владних повноважень, суд позбавлений можливості коригувати грошове зобов'язання в бік його збільшення або зменшення. Така позиція ґрунтується на правовій позиції Вищого адміністративного суду України від 21.05.2014 у справі №К/800/43926/13.

Керуючись статтями 77, 90, 242-246 Кодексу адміністративного судочинства України, суд вирішив:

Позов задовольнити частково.

Визнати протиправним та скасувати податкові повідомлення-рішення від 07 липня 2017 року ГУ ДФС у Житомирській області (м. Житомир, вул. Юрка Тютюнника,7):

- № НОМЕР_4, згідно з яким платнику податку визначено грошове зобов'язання у вигляді штрафних санкцій з податку на доходи фізичних осіб у сумі 715456,74 грн.;

- № НОМЕР_5 про застосування штрафних санкцій у сумі 21558,5 грн.;

- № НОМЕР_6, згідно з яким платнику податку збільшено грошове зобов'язання з податку на додану вартість у сумі 368849,00 грн та штрафні санкції у сумі 92212,00 грн.;

- №0012911401, відповідно до якого зменшене від'ємне значення у сумі 720505,00 грн та застосована штрафна санкція у сумі 72051,00 грн.

В решті позовних вимог - відмовити.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

Рішення суду може бути оскаржене до Житомирського апеляційного адміністративного суду через суд першої інстанції протягом тридцяти днів з дня складення повного судового рішення.

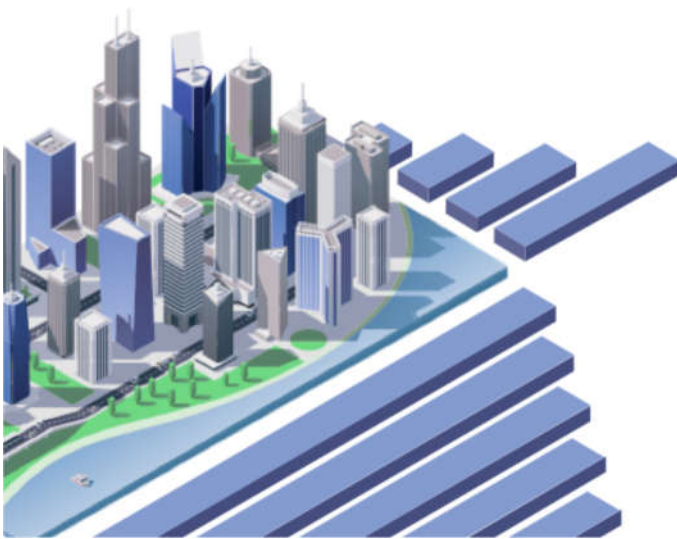
У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Суддя І.Е.Черняхів

Повне судове рішення складене 05 лютого 2018 року

< Попередній документ : [72025705](#)

Наступний документ : [72025731](#) >

Використовуючи YouControl, ви зможете глибоко аналізувати ваших контрагентів:

- ✓ Налаштувати онлайн-моніторинг ключових змін, таких як початок банкрутства або зміна директора
- ✓ Знайти приховані зв'язки ваших контрагентів, зокрема компанії-"одноденки"
- ✓ Переглянути наявність і термін дії ліцензій
- ✓ Ознайомитись із судовими справами, якщо вони є
- ✓ Перевірити наявність податкового боргу

БЕЗКОШТОВНА БІЗНЕС РЕЄСТРАЦІЯ